

stemmelse med dets principielle Opfattelse. Da det som sagt ikke kan afvises, at en Sanering af Pengevæsenet er nødvendig, indstiller det Lovforslaget til Vedtagelse. Det er endvidere Mindretallets Opfattelse, at den inflationsforøgende, for Erhvervsliv og Prisniveau farlige *Tale om Kronesevænkning herefter maa ophøre.*»

Som Det radikale Venstres Repræsentant i Udvalget udtaler *Bertel Dahlgaard*, at »Udvalgsbehandlingen og de Oplysninger, der herunder er fremkommet, har bestyret Mindretallet i den Opfattelse, at det vil være rigtigst ikke at forhøje det Beløb, som Finansministeren har foreslaaet at inddrage gennem Eengangsskatten. Det er ikke muligt med Sikkerhed at finde det Balancepunkt, hvor paa den ene Side Opsugningen af ledige Penge giver Mulighed for den fornødne økonomiske Sanering, og hvor paa den anden Side Erhvervslivet bevarer de fornødne Midler til en efter Landets økonomiske Forhold afpasset Kapitalinvestering, men Mindretallet anser det for sandsynligt, at man med den samlede Inddragning af omtrent ca. 3 Milliarder Kr., som det sidste Aars Lovgivning i Forbindelse med Eengangsskatten medfører, vil være nær ved dette Punkt.

Mindretallet ønsker dog at fremhæve, at Forudsætningen for, at Eengangsskatten kan blive et afgørende Led i den økonomiske Sanering, vil være, at Staten og Erhvervslivet i øvrigt fører en fast og maalbevidst økonomisk Politik. Regering og Lovgivningsmagt maa tilvejebringe *Balance i Stats-husholdningen*, og de afgørende Faktorer inden for Erhvervslivet maa søge at *undgaa den Stigning i Produktionsomkostninger*, som vil undergrave Landets Konkurrenceevne.

Med Hensyn til Reglerne for Eengangsskattens Paaligning har det været Mindretallets Formaal at bidrage til, at den kun i mindre Grad angriber den jævne Opsparing, som ogsaa vilde være foregaaet, hvis Krigen ikke havde været, medens de meget høje Afgiftssatser paalægges de egentlige paa Krigskonjunkturerne grundede Formuedannelser.

Over for den gængse Paastand om, at Eengangsskatten berører et alt for lille Udsnit af Befolkningen (bortset fra Foreninger og Selskaber vel ca. 100 000 Skatteydere), ønsker Mindretallet at minde om, at Paaligningen af Eengangsskatten maa ses i Sammenhæng med de store Byrder, som de i de sidste Maaneder gennemførte indirekte Afgifter (150—200 Mill. Kr. aarlig) lægger paa de brede Befolkningslag.

Mindretallet kan i øvrigt udtale sin Tilfredshed med, at det under Udvalgsbehandlingen er lykkedes at fjerne de Urimeligheder i Skatteskalaen, som Mindretallet henlede Opmærksomheden paa ved Lovforslagets første Behandling, ligesom Mindretallet er tilfreds med, at det er lykkedes at indføre be-